

ПЕТЪР СОМЛЕВ

ФАНАТИК

chitanka.info

Джон Соколов, служител в Комитета по извънредни проблеми, получава секретна задача. В крайградския парк са открити останките на извънземно същество. Експертизата установява, че то е било убито — костната му черупка, в която се е помещавал мисловният му център, е била разрушена от куршум — преди петнадесет години. Може да избухне дипломатически и политически скандал — пришълецът е бил представител на цивилизацията, установила първа връзка със Земята, но преди три години. Убийството е забавило контакта, жизнено необходим и за двете култури, с дванадесет години. Джон Соколов трябва дискретно да изясни загадъчната история.

Но следствието, което Джон Соколов старателно води, попада в задънена улица. Няма други веществени доказателства освен смачкано парченце олово, времето е изтрило следите. Все пак едно странно обстоятелство смуцава Джон Соколов — извънземните имат невероятни регенеративни способности, единственото уязвимо място е малката черепна кутия, която е подвижна в полутечната вътрешна среда на организма им. Само специалист по извънземна биология може точно да посочи мястото на мозъка в момента. Но преди петнадесет години такива специалисти не е имало.

В лошо настроение Джон Соколов се прибира у дома. След ергенска вечеря посяга към книгата, която чете с неотслабващ интерес и възхищение в малкото си свободни минути. Ръката му застива, озарява го догадка. Сведенията, които получава чрез персоналния си компютър от Световния информатор, я потвърждават. След малко лети с аерокара си към крайградския парк и каца пред голяма вила сред вековни дървета. Недалеч са били открити останките на пришълеца.

На вратата има бронзова табела: „Всемирен музей на научната фантастика“. Джон Соколов е посрещнат от стар робот, който му обяснява, че основа за музейната сбирка е колекцията на библиофила К., който страстно обичал научната фантастика и завещал къщата си за музей. Разглеждайки книгите, Джон открива странна аномалия, подкрепяща предположението му — няма нито едно произведение, посветено на пришълци. Досеща се, че роботът е прислужвал още когато К. е бил жив и го „притиска до стената“. Роботът му показва тайник, където е зазидана литературата, свързана с извънземни. Последната книга е издадена в годината, когато е бил убит пришълецът.

И така, преди петнадесет години К. излязъл на лов в гората и видял как на една поляна се материализира извънземно същество. К. станал свидетел на неговата телепортация и бил буквално разтърсен. Било времето, когато науката отнемала все повече теми от фантастиката, превръщайки ги в обикновено ежедневие — отдавна се извършвали свръхдалечни космически полети, хора и андроиди рамо до рамо овладявали нови светове; невероятни били успехите на биологията, генетиката и екологията, била създадена теорията за пътуване във времето. На географската карта на фантастиката оставало само едно бяло петно — пришълците, те били все тъй далечни, тайнствени и страшни. Решението било мигновено — неканеният гост трябвало да умре, за да живее фантастиката. И К. натиснал спусъка. Стотиците романи за извънземни, които бил изчел, го превърнали почти в специалист ксенолог и той не пропуснал целта. Прекарал остатъка от живота си в угризения и терзания — всяка сутрин очаквал пред вилата си летяща чиния.

Доволен, че е изяснил случая, Джон се прибира у дома, където го чака добра новина от Центъра по регенерация — пришълецът ще бъде възкресен. С нетърпение взема книгата, насочила го по вярна следа, и с удоволствие я зачита. Книгата се нарича „Война на световите“ от Хърбърт Уелс.

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 27/1989 г.

Трето място на конкурса на в. „Орбита“ за сюжет за научнофантастични произведения „50 < НФ < 60“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.